

handlings- eller Iffe-Forhandlingspolitik, kun sige, at jeg efter alt, hvad der er foregaaet, ikke kan se andet, end at Forhandlingspolitikken er den mest holdbare, og den Politik, som vistnok alene vil vise sig holdbar i Længden. Jeg lægger ingen Dølgemaal paa, at dette fremdeles er min Opfattelse, men det kommer dog ogsaa noget an paa, hvorledes Forhandlingspolitikken er. Jeg skal aabent udtale, at den Slags Forhandlingspolitik, som fremkom her i sidste Del af forrige Samling, havde for mig overordentlig lidet tiltalende. Jeg skal nu ikke her uden Nødvendighed komme ind paa denne Sag; jeg kunde nok have ønsket at faa Lejlighed til at fremdrage enkelte Punkter, men det skal jeg ikke gøre nu, med mindre jeg skulde blive tvunget dertil. — Jeg har egentlig kun bedt om Ordet for at udtale mig om et lille lokalt Spørgsmaal, der sørlig vedrører den Egn, som jeg repræsenterer. Jeg har lagt Mærke til, at der i Numreringerne til Finanslovens § 6 af den højtærede Indenrigsminister oplyses, at han agter at faa oprettet to Poststøpsstationer, den ene ved Østykke Station og den anden ved Jægerspris. Jeg kan ikke nægte, at dette interesserer mig overordentlig meget, thi det har vist sig, at Beboerne i længere Tid have følt en stærk Trang hertil, og de have jo ogsaa henvendt sig til Tingene, og i Ministeriet med Andragender. Jeg maa da udtale min Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han er fremkommen med dette Forslag, og jeg haaber, at det eventuelle Finansudvalg for sit Vedkommende ikke vil have noget imod at bevilge disse i og for sig ubetydelige Beløb, der her er Tale om. Jeg skal gentage, at det har megen Betydning for Beboerne af den paagældende Egn, og jeg haaber heller ikke, at der skal vise sig Modstand mod disse Smaabevillinger fra nogen Side her i Rigsdagen. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) har bedt om Ordet. Da det er fjerde Gang under denne Forhandling, kan det kun ske med Tingets Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet (Opbehold). Det er saaledes givet.

Hørup: Jeg skal hurtig blive færdig med det ærede Medlem fra Stege (Bjoffen). Det ærede Medlem mente, at han ikke havde været uberettiget til at tillægge mig Udtalelser, som jeg bitterlig ikke har brugt, og

som jeg fornuftigvis ikke kunde have brugt. Jeg tror, at Spørgsmaalet om Berettigelsen eller Iffe-Berettigelsen er det ikke værd at diskutere her. Som Undskyldning anførte det ærede Medlem, at han mente, at disse formentlige Udtalelser af mig paa Offentligheden havde gjort samme Virkning som paa ham. Jeg vil nu raade det ærede Medlem til, naar han undersøger Offentligheden, da ikke at holde sig alt for specielt til et enkelt Blad. Selv om et Blad har fremjat en perfid Usandhed, for ikke at sige en ondskabssfuld Løgn, og dette Blad ikke bliver modsat, fordi det maaste paa Grund af særlige Omstændigheder nyde en vis Fredelighed, en vis Fortovsret, berettiger det ikke det ærede Medlem til at gentage samme Udtalelse her i Tinget. Det skulde han saa meget mindre gøre, som jeg er vis paa, at han ikke sætter Pris paa at nyde samme Fortovsret. Dersom det ærede Medlem derimod havde nævnt en anden Undskyldning, vilde jeg have fundet det mere tiltalende. Dersom det ærede Medlem havde sagt, at han den Dag ikke tog det saa nøje, at han ikke var saa klar over, hvad han sagde, fordi han var i ondt Humør den Dag, hvad jeg ogsaa vil indrømme, at det ærede Medlem havde Grund til, thi det var jo gaaet det ærede Medlem meget ullykkeligt med hans Artillerister, og det er jo dem, som det bestandig drejer sig om — vilde det have været en bedre Undskyldning. Det ærede Medlem havde slaaet sine Artillerister op til et stort Nummer, der skulde vindes et bethdeligt Slag paa det, og saa gik det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) hen og brændte af i Ulide og fordærvede hele denne Bataille. Men det er jo noget, hvorfor det ærede Medlem maa holde sig til sin Meningsfælle det ærede Medlem fra Frederiksborg. Jeg kan jo ikke gøre for, at det ærede Medlem fra Frederiksborg er saa urolig en Natur, at han ikke kan holde Stykket tilbage, til den afgørende Slagdag kommer. — Den sidste Bemærkning, jeg skal gøre til det ærede Medlem, angaar Realiteten af denne Sag. Det ærede Medlem har nu haft Ordet tre Gange, tror jeg, om dette Spørgsmaal, men aldrig har det ærede Medlem, naagt jeg gentagne Gange har givet ham Anledning dertil, udtalt sig om Realiteten, sin Stilling til Realiteten af disse Artillerister, om han vilde have dem nu eller senere. Jeg tror, at dette Spørgsmaal har meget større Betydning, i hvert Fald har det mere Interesse for mig, end Spørgsmaalet, om disse 20,000 Kroner blive tagne provisorisk af den højtærede Krigsminister eller ikke. Derpaa lægger jeg nemlig ikke saa